

[Anne Grete Holmsgård]

til at gå til lægen flere gange. Det bliver simpelt hen for omkostningsfyldt for dem.

I øvrigt kunne monopoltilsynet nok også i en del tilfælde gribe ind, men her støder man på det problem, der hedder, at vi har en slatten monopollov, som i virkeligheden gør det problematisk. Derfor mener vi, at indenrigsministeren straks skal bruge sin bemyndigelse til at sikre, at patienterne får fuld dækning for de honorarer, de skal betale til lægen. Det løser ikke hele problemet for de patienter, der skal have penge i hånden, når de går til lægen, og først kan få dem tilbage, når de kommer hen til sygesikringen, men det tager dog i det mindste toppen af problemet.

Om socialdemokratiets forslag om motive-ret dagsorden vil jeg først sige, at vi selvfølgelig er fuldstændig enige i, at lægebesøg skal være vederlagsfri. Men så har jeg nogle spørgsmål, fordi det i virkeligheden ikke er særlig klart, hvad man vil have regeringen til at gøre. Jeg synes heller ikke, det fremgik helt klart af hr. Henning Rasmussens indlæg heroppe. Hvad kan regeringen egentlig gøre? Ja, den kunne bl.a. ophæve det indgreb, der førte til konflikten, og derefter tage initiativ til, at man får omlagt det nuværende system, hvor lægerne udøver et liberalt erhverv. Jeg ved ikke, om det er det, man lægger op til, eller det er noget andet, men det forekommer at være noget utydeligt. Det andet kunne være, at man ansatte lægerne i det offentlige og derigennem lavede et indgreb af den type. Det vil jeg gerne have at den socialdemokratiske ordfører svarer mig på.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Da vores ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg sige nogle få ord på kristeligt folkepartis vegne.

Først vil jeg henvise til ministerens redegørelse for konflikten. I alle de synspunkter, vi har fået frem i dag, er det jo rigtigt, at der er mennesker, der kommer i klemme på forskellig vis, men når man hører forskellige partier tale om, hvor forfærdeligt det er, samtidig med at man forsvarer nogle læger, som ligger meget højt i indkomst, kommer det til at klinge lidt mærkeligt i mine øren.

Jeg tror, at lægerne bruger denne pression, fordi de ved, at vi er mange her i landet, der føler med disse grupper, som af forskellige

grunde i dag ikke får den behandling, de skal have.

Kristeligt folkeparti ser med tilfredshed på, at det nu ser ud til, at konflikten kan løses. Vi håber, der vil blive vist stor ansvarlighed fra lægernes og sygesikringens side, sådan at de sammen kan finde ud af, at denne konflikt må stoppes ad den vej.

Poulsaard (FP):

Der er ingen, der ønsker den konflikt. Jeg ved ikke, om regeringen ønsker den. Jeg vil i hvert fald kraftigt advare regeringen imod at bruge den til at få gennemført en lægeafgift. Regeringen har før været fremme med tanker om, at der skulle indføres en lægeafgift. Det var det såkaldte Rio Bravo-forlig, som mit parti var med i, der gjorde, at det fortsat skulle være gratis at gå til læge.

Men jeg vil også advare lidt imod det andet, der lyder heroppefra. Det er til VS – de skal vel næsten sige det – men så fattige er vi nu heller ikke i dette land, gud ske lov. Man skal passe på, at man ikke jamrer alt for meget. Vi skal nok være glade for, at der i den tid, hvor vi har haft lægekonflikt, ikke har været epidemier. Der har ikke været særlige ting, der har gjort, at folk skulle søge læge i stor udstrækning. Man kan da også glæde sig en lille smule over, at der blev sagt, at det er forfærdeligt, at nogle patienter skal betale. Ja men er patienter sådan en speciel type mennesker? Patienter er vel også skatteborgere, så på denne måde sparer de da nogle kroner. Det er da også hårdere for en lille mand, når han skal have en bil over Store Bælt, end for den, der har den store indkomst. Sådan er der så meget.

Det korte af det lange er, at vi stort set er enige med socialdemokratiet. Det sidste afsnit, om, at »folketinget er af den opfattelse, at de praktiserende lægers betjening af borgerne skal være vederlagsfri«, kan vi støtte 100 pct.

Det første afsnit, om, at »folketinget pålægger regeringen at tage skridt til at få lægekonflikten bragt til ophør«, er vi sådan set også enige i, men vi ved ikke rigtig, hvordan man skal det. Er det lægernes honorarer, der skal sættes en lille smule ned? Det gjorde vel ingenting, hvis det var den vej, vi skulle gå. Som situationen er i øjeblikket, må vi nok